

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. 476

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΔΑΝΙΑ ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ ΚΑΙ Π ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΑΥΤΟΥ (1791) ὑπὸ Ἄντ. Μηλιάρη.
- ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ, διήγημα.
- Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ.
- Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ, ἐκ τῶν ἱταλῶν Paolo Mantegazza.
- ΠΤΗΝΩΝ ΔΑΦΘΟΡΓΙΑ.
- ΑΣΜΑΤΩΝ.
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τῇ 25ῃ τοῦ παρόντος μηνὸς (v.) μεγαλοπρεπῶς θέλει ἑορτασθῆν ἡ Παρισίους ἡ ἀγροσκοπὴ ἰατρικὴ ἐπέτειος τῆς γενέσεως τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ διὰ συμπόσιον, οὗτινος θέλουσι μετασχεῖν οἱ διακρινόμενοι ἐν τοῖς γράμμασι, τῇ καλλιτεχνίᾳ, καὶ τῇ δημοσιογραφίᾳ. Τὸ διακριτικὸν γινώριμα ἐπὶ τῇ αὐτῇ ευκαιρίᾳ εἶνε ὅτι ἕκαστος τῶν συνδατυμένων θέλει εὐρεῖ ὑπὸ τὸ χειρόμακρον αὐτοῦ τὸ πρῶτον τεύχος τῆς ὑπὸ Lemonnier καὶ Richard ἑθνικῆς ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ μεγάλου ποιητοῦ. Τὸ πρῶτον τοῦτο τεύχος, ὅπερ θέλει κυκλοφορήσει τὴν αὐτὴν ἡμέραν, θέλει περιλαμβάνει τὰς *Odes et Ballades* μετὰ προσωπογραφίας, παριστασίης τὸν Οὐγκώ εἰκοσασέτη, σπανίου ἔργου τοῦ Damman, τεσσάρων μεγάλων συνθέσεων, καὶ 85 μικροτέρων ζωγραφημάτων, ἀραιομένων εἰς τοὺς διασημοτέρους Γάλλους καλλιτέχνας, οἵτινες, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, πάντες θέλουσι προσεγγεῖν τὸν φόρον τῆς τέχνης των πρὸς εὐδόσῃν τῆς ἀπαρμιλλου ἐκδόσεως, ἐν ἧ τὸ μέγεθος τῆς δαπάνης, ἡ τυπογραφικὴ πολυτέλεια, τὸ κάλλος τῶν χαρακτήρων καὶ τοῦ χάρτου, ἡ ἀξία τῶν εἰκόνων καὶ ἡ ἐντέλεια τῶν χαλκογραφῶν θέλουσι συνενωθῆν πρὸς μόρφωσιν τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου μνημείου, οὗτινος ἐτυχέ ποτε συγγραφεὺς ἀπὸ τῆς ὑπέρβειος τῆς τυπογραφίας.

Ἐκαστον τεύχος εἰς 4ον θὰ ἐκδίδεται κατὰ δεκαπεντημερίαν πέντε τεύχη ἀπαρτίζουσι ἕνα τόμον. εἰς διὰστήματα ὀκτώ ἐτῶν θέλει συντελεσθῆ ἡ ἐκδόσις, τῆς οποίας τὰ δύο τρίτα περίπου θέλουσι εἶναι ἑτοιμα διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1889, ὡς ὑπόδειγμα τυπογραφικῆ ἀριστουργήματος τοῦ 19ῦ αἰῶνος. Ἐκαστος τόμος θὰ περιέχῃ πέντε μεγάλας ὑδρογραφίας καὶ τόσας μικροτέρας εἰκόνας, ὅσα κεφάλαια ἢ ποιήματα περιέχῃ ὁ τόμος. Οὐδεὶς ξένος καλλιτέχνης θὰ μετέσχῃ τοῦ ἔργου, ὅπως ἔχῃ τοῦτο ἀποκλειστικῶς ἑθνικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ ὅλη δαπάνη τῆς ἐκδόσεως ὑπελογίσθη εἰς δύο καὶ ἕμισυ ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Μεγάλη ἀντίθεσις ὑφίσταται μεταξύ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ παρελθόντος ἐν τῇ ἐκτιμῇ τῆς μεγαλοφυΐας. Τοῦτο πρὸ πάντων καταφαίνεται ἐν τῇ συγκρίσει τοῦ ὑπέρτιμου γήρατος τοῦ Οὐγκώ πρὸς τὸν βίον ἑτέρων μεγάλων ἀνδρῶν πρὸς τὴν λήθην καὶ τὰς στενοχωρίας τοῦ Κορνηλιού, τοῦ ἀγαθοῦ Κορνηλιού, ὡς τὸν ἀπεκάλεον περιφρονητικῶς, τὴν πρὸ τὸν Μολιέρου ἀδιαφορίαν, ὑπὲρ οὗ, μετὰ ἐνὸς αἰῶνος πᾶρον, δὲν εἶχαν ἔτι κατορθωθῆ τὴν συναχθῆ τὸ ἀναγκασιόεν ἀργύριον πρὸς ἀνέγερσιν ἀνδριάντος, πρὸς τὸ σκότος, ἐν ᾧ ἠφανίσθη ὁ Σαίξπηρ, καταλείπων ἀνεκδοτὰ εἰκοσι καὶ ἐν τριάκοντα, μετὰ τῶν ὀποίων ὁ Μάκβεθ, ὁ Ὁθέλλος, καὶ ἡ Τρικυμία. Μόλις μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐτεδόθησαν, πῶ 1623, εἰς ἐκδοσιν ἄμορρον, με ἀσυναρτῆ σελιδοποιίσιον, πλήρως περιλειφέν καὶ σφαλμάτων κείμενον, καὶ πρόλογον τῶν ἐκδοτῶν, ἐν τῷ ὀποίῳ ἐπιεικῶς ἐπιτελοῦσαν «παίγνια» τὰ ἀδάνατα ἀριστουργήματα τοῦ Σαίξπηρ!

ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Λεοσέφ ἐτελέσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ δευτέρα ἐτήσια γενικὴ συνέλευσις τοῦ «Γαλλικοῦ Συνδέσμου», ὅστις ἰδρύσθαι κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1883, σκοπὸν ἔχει τὴν ὡς οἶον εὐρυτάτην ἀνάπτυξιν τῆς γαλλικῆς γλώσσης καὶ διὰδοσιν αὐτῆς ἐν ταῖς ἀποικίαις καὶ τῷ ἔξωτικῷ. Τὸ πατριωτικὸν τοῦτο σωματεῖον ἀριθμεῖ πλείστους ὁπαδοὺς· 16 αὐτοῦ τμήματα λειτουργοῦσιν ἐν Γαλλίᾳ, 3 ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἕτερα ἐν τῇ βορείᾳ Ἀφρικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ.

Μέχρι τοῦδε δύο ἔθνη τὴν ὑποψηφιότητά των πρὸς πληρωσιν τῶν ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ χρεουσοῦσῶν ἔδραν· ὁ Λέον Σαγ, πρῶην πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν, καὶ ὁ χαρίεις συγγραφεὺς Γουστάδος Δρόξ.

Ὁ Dr. Petris ἐπιγεῖρων τελευταίων ἀνασκαφῶν ἐν Αἰγύπτῳ χάριν τοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Κόρινθον σιδηροδρόμου, ἐπὶ μίλια μακρὰν τοῦ Γέ-χελ-Βαρώδ, ἀνεκάλυψεν ἐκτεταμένα εἰρηπία πόλεις, ἂτινα νομίζει τῆς Ναυκράτους, πόλεις ἀναφερομένης ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου. Κατὰ τὴν γνώμην του δὲ ἡ πόλις αὕτη δὲν ἔκειτο παρὰ τὸν Νεῖλον, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἱστορικός.

Ἐν Ρωσίᾳ πρόκειται νὰ γείνη μεταρρυθμισις σπουδαία τῆς γυμνασιακῆς παιδείσεως. Παρετηρήθη τουτέστιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν καλουμένων κλασικῶν γυμνασίων εἶνε σχετικῶς μέγας· καὶ ὅτι ὑπέμετρος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων ὅσοι παρασκευάζονται ἀπὸ αὐτῶν ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν πανεπιστημιακὴν καίδουσιν. Ἐνεκα τοῦτου γίνεται σκέψις ὅπως καταργηθῶσι πολλὰ τῶν γυμνασίων τούτων καὶ ἀντικατασταθῶσι ὑπὸ πολυτεχνικῶν καὶ βιομηχανικῶν σχολείων, ὡς πρωτότυπα δὲ τῶν σχολείων τούτων τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας τῆς Ρωσίας ἐλαθε τὴ βιομηχανικὰ σχολεῖα τῆς Σουηδίας, ἐστάλη δὲ αὐτόθι καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς εὐρωπῶν νέων πρὸς ἐκπαίδουσιν, οἵτινες θέλουσι χρησιμεύειν ἐπιστρέφοντες ὡς διδάσκαλοι.

Ἐν Βαρκελώνῃ παρασκευάζεται νὰ τελεσθῇ μεγαλοπρεπεστάτη φωνητικὴ μουσικὴ συμφωνία, ἧς θὰ συμμέτασχωσιν ὑπὲρ τοὺς 50 μουσικούς συλλόγους καὶ πλείονες τῶν 5,000 αἰσδῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ πόλει δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς χώρος νὰ περιλάβῃ τοὺς αἰσδούς καὶ ἀκροατὰς αὐτῶν, ἡ συμφωνία θέλει τελεσθῇ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, ἐν ᾧ ἐγένοντο μέχρι τοῦδε αἱ ταυρομαχίαι.

Ἡ φιλοσοφία τοῦ Καλοῦ παρὰ Πλωτίνου. Τοῖοῦτον φέρει τίτλον ἡ ἐπὶ ὑψηλῆσι διατριβῇ, ἢ ἐπ' ἐσχάτων ἐξέδωκεν ὁ κ. I. M. Βιζυνοῦς, καθηγητῆς τῆς φιλοσοφίας πρὸς τοῖς ἐνταῦθα γυμνασίαις, καὶ ἰσοστος ἐκ παρ' ἡμῶν κόσμῳ τῶν γραμμάτων. Ἡ μελέτη αὐτῆς κατέχουσα 125 σελίδας, σύγκειται, ἐκτὸς τοῦ πρόλογου, ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ περὶ τῆς καθ' ὅλου φιλοσοφικῆς μεθόδου τῶν νεοπλατωνικῶν καὶ τοῦ ἐπισημοτάτου αὐτῶν Πλωτίνου, τοῦ ποιήσαντος τὰ βιβλία τῶν Ἐνεάδων, καὶ ἀναλύει συντόμως τὰ ἔργα τῶν συγγρηψάντων περὶ τῆς καλολογίας αὐτοῦ Γερμανῶν καὶ Γάλλων σοφῶν, ἂτινα τῷ ἐχρησίμεισαν ὡς πηγαί, — ἐξ ἐπὶ κεφαλαίων, ἐν οἷς μετὰ τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς νέας ἐπιστήμης διαίρειν τῆς καλολογίας τοῦ Πλωτίνου, ἀποτυποὶ καὶ διευκρινίζει τὰ τὸ καλολογικῷ αὐτοῦ συστήματι, ὅπερ ὑφ' ἀπάντων τῶν περὶ αὐτοῦ πραγματευθέντων θεωρεῖται ὡς μεσάζον μετὰ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας τοῦ καλοῦ ἐπιστήμης· διότι ὅπως ἡ φιλοσοφία ἐν γένει, οὕτως ἡ καλολογία τῶν νεωτέρων ἔθνων ἀρχεται ἀπ' οὗ σημείου καταλείπει αὐτὴν ὁ Πλωτίνος. Τὰ κεφάλαια ταῦτα πραγματευόμενα περὶ τοῦ ἀντιληπτικοῦ τοῦ καλοῦ ὄντος, περὶ τῆς συμβολικῆς σημασίας τοῦ καλοῦ, περὶ τῆς ὄντολογίας, τῆς μεταφυσικῆς τοῦ καλοῦ, τῆς κριτικῆς τοῦ καλοῦ δυνάμεως, καὶ τοῦ τεχνητοῦ καλοῦ, κατὰ τὰς δόξας τοῦ Πλωτίνου.

Ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ, μετὰ ἐπιστημονικῆς εὐσυνειδησίας ἐπεξεργασμένη, καταφαίνεται τοῦ κ. Βιζυνοῦ ἡ πρόθεσις νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ ὅτι οἱ ἄλλοι εἶπον περὶ τῆς καλολογίας τοῦ Πλωτίνου, ἀλλὰ σαφῶς καὶ εὐλήπτως νὰ ἐκθέσῃ τί αὐτὸς εὐρεν ἐν αὐτῇ εἰρημένον καὶ πῶς τὸ ἐνόησεν. Ἐν δὲ τῶν μᾶλλον ἐπιανεινῶν ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ προσόντων

δύναται να θεωρηθῆ ἡ ἐπίτηδες πρὸς ὁριστικὴν διευκρίνισιν τῶν μέχρι τοῦδε κακῶς ἢ ἀσάφως, κατὰ τὴν κ. Βιζυηνόν, ἐρμηνευθέντων ἐν τῇ καλλιολογίᾳ τῶν νεοπλατωνικῶν περιού- ναις καὶ σημειώσεως ἀπάντων σχεδὸν τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὴν χωρίων ἐκ τῶν Ἐνεαζῶν τοῦ Πλωτίνου οὕτω ἀπλο- ποιεῖται καὶ διευκολύνεται τὸ ἔργον τῶν μετ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ἐργασθησομένων.

— Ἐπὶ τοῦ κ. Δημητρίου Κόκκου ἀγγέλλεται ἡ προσε- χρῆς ἔκδοσις τῶν δύο αὐτοῦ ποιημάτων « Κατωχισμός » καὶ « Δευτέρη Πικροσία », τῶν πρῶτος ἀναγνωσθέντων ἐν τῷ φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ.

Αἱ περὶ τοῦ Φροβελιακοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος ὁμι- λιαί τῆς Κυρίας Αἰκατερίνης Λασκαρίδου αἱ γενόμεναι ἐν τῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ Παρνασσῶ ἔληξαν τὸν παρελθόντα μῆνα. Ἀρ' οὐ ἐπανεληθμένως καὶ μετὰ πολλῆς σαφηνείας λόγου καὶ χάριτος ἀνεπίτευξεν ἡ ἐλλογικωτάτη διευθυντρία καὶ κατέδειξε τὰς ἀρετὰς τοῦ λογικωτάτου τούτου παιδαγω- γικοῦ συστήματος, καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ προσδο- κωμένας ὠφελείας, ἠθέλησεν ὡς κατακλιθεὶς τῶν ὁμιλιῶν αὐτῆς νὰ δειλῆ μέρη τινὰ τῆς Φροβελιακῆς γυμναστικῆς ἰδίας, ὡς δείγμα τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήμα- τος. Καὶ δὴ τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἀξίως διευθυνομένου Παρθενιαγείου, ἐν ὁμηγύροις φιλομούσων κυριῶν καὶ λογίων ἀνδρῶν, ἐξετέλεσαν πρῶτον μὲν τὰ νήπια ἀπελευστέρα εἶνα· καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν μι- κρὰν αὐτῶν ἡλικίαν γυμνάσια μετὰ ἀκριβείας καὶ παρησιαίας ἢν δυσκόλως θὰ ἐζήτει τις παρ' αὐτῶν, ἔπειτα δὲ μαθητρίαι τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ἐν χορῷ ἀδούσαι καὶ ἐρρυθμῶς κινού- μέναι, ἐξέτελεσαν μετ' ἀκριβαλλοῦ δεξιότητος καὶ εὐστρα- φείας τριάκοντα ἐννέα ἄλλα σχήματα, συνιστάμενα ἐξ ἐλιγμῶν πολυπλόκων σκοπιμωτάτων συνηρμολογημένων, τῆς διευθυ- ντρίας εὐγενῶς ἐπεξηγούσης καὶ ἐρμηνεύουσης τὰ ἐκτελούμενα. Τοιαῦτα δὲ σχήματα δύνανται αἱ μαθήτρίαι νὰ σχηματίζωσι καὶ μόναι τῶν κατ' ἰδίαν ἐπίνοισιν. Τὸ εὐφρόσυρον τοῦτο θέαμα ἀκουστικῶς πῶς ἀνεκάλεσε εἰς τὴν φαντασίαν τοῦ θεατοῦ τῶν παιδικῶν λεγομένων χορῶν, τοὺς γινομένους τὰς ἡμέ- ρας ἀκριβῶς ἐκείνας, οἵτινες ἀντικαταβλήθημενοι πρὸς τοὺς Φροβελιακοὺς χορῶν, ὡς κάλλιστα δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὴν Φροβελιακὴν γυμναστικὴν, εἶνε ὃ τὴ νύξ πρὸς τὴν ἡμέ- ραν, πρῶτως παρεκτρέποντες καὶ δηλητηριάζοντες τὰς τά- σεως τοῦ παιδίου, ἀναγκαζομένου παρὰ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ νὰ μιμῆται· ἀδείκως, καὶ νὰ πιθικήσῃ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης κἄν ὠφελείας. Ἐν ᾧ τούτωντι οἱ Φροβελιακοὶ χοροὶ, ἀπόρ- ροια σφῆς καὶ μεμελετημένης ἀρχῆς, ἔχουσι πάντα τὰ καλά τὰ παρὰ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἀσκήσεων προσδοκώμενα, συνηθίζοντες τὸν παιδὶα διὰ τοῦ συνοδευόντος αὐτοῦς ἄσμο- τος εἰς τὸ ἐκτελεῖν πᾶν αὐτοῦ ἔργον μετ' ἀκριβείας καὶ εὐ- ρυθμίας. Παντὸς ἐπαίνου εἶνε ἀξία ἡ Κυρία Λασκαρίδου πᾶσιν δυνάμει ἀπὸ πενταετίας εὐδοκίμως ἀγωνιζομένη πρὸς εἰσαγωγήν καὶ παρ' ἡμῖν τοῦ μόνου παιδαγωγικοῦ συστή- ματος, δι' οὗ συμφωνῶς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ παιδὸς ἐπιτυ- χάνεται ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ, τουτέστι ἡ βιωματικά, σκόπιμος καὶ ὁσον ἔνεστι ἀρμονικωτάτη τελειοποίησις ὅλων τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ παιδός.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Τὸ μέγα γεγονός τῆς ἐβδομάδος εἶνε ἡ ἐν τῇ Βουλῇ ἤ- τα τοῦ ὑπουργείου Τρικουπῆ, καὶ συνεπέως ἢ ἀπὸ τῆς ἐξου- σίας ἀποχώρησις αὐτοῦ μετὰ τριετῆ περίπου διαμονῆν ἐν αὐτῇ. Τὸ γεγονός, ἐπελθὸν μάλιστα ἐν στιγμῇ καθ' ἣν οὐ- δὴλως προσδοκᾶτο, συνεκλήθησαν ἰσχυρῶς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ὅπου τῆς ἑλληνικῆς γῆς μετήνεγκαν αὐτὸ ὃ τηλεγραφῶς, διότι πρῶτην φοράν ἀπὸ τῆς μεταπολιτευτικῆς κυβερνήσεως κατάρθωσε νὰ παραμείνῃ τοσοῦτον καιρὸν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ διὰ ἰκενηρυμένης πολιτικῆς νὰ ἐλύσῃ εἰς ἐξυτὴν κε- κληρυμέναν συμπάθειαν καὶ ἀντιπάθειαν. Ἡ συγκίνησις μετεδόθη ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου, ἀρ' ἣ στιγμῆς διεσπάρθη ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μεταρρομένη ἢ μαγικῇ λέξει ἐπέσεν, οἱ δὲ φίλοι τῆς ἀντιπολιτευτικῆς διεκήρυξαν ταύτην διὰ ζητωκραυγῶν καὶ παντοειδῶν ἐκπρηστικῶν διαχύσεων, καὶ περιφωτῶν καὶ ποὺ ἄκρατον διὰ βεγγαλικῶν πυρῶν πε-

ρήγηγον ταύτην μέχρι τῆς οἰκίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντι-πο- λιτευτικῆς ἐκείθεν δι' ἐλιγμῶν καὶ σταθμῶν μέχρι τῶν ἀνα- κτόρων. Ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν, τὸ μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ νίκη τῆς ἀντιπολιτευτικῆς εἶνε ἀβεβαία ἔτι ἐνεκα τῆς δι' ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ψήφων ὑπερ- χῆς αὐτῆς κατὰ τὴν ἀσήμερον συνεδρίασιν τῆς πέμ- πτης Φεβρουαρίου, καὶ ταύτης κατ' ἐπιφάνειαν, ἀπὸ ὑπε- λογίσθη ἀπὸν ἐκ τῆς συνεδριάσεως ἀσισέβαστος ἀριθμὸς κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Οἱ μὲν εὐαρεστούμενοι ἐκ τῆς νέας τροπῆς τῶν πραγμάτων κατέφευγον οἱ πλείστοι εἰς τὴν παλαιὰν ἡμῶν πρόληψιν περὶ τῆς ἡμέρας Τρίτης, καθ' ἣν τὸ ὑπουργεῖον ἠτήθη, ὡς ἀποφράδος καὶ ἀπεπειρωτόν παρὰ τοῖς ἄλλοις νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς δυσόπιστοι τὴν νίκην διὰ τὴν ἀντιπολιτεύσιν.

Χαρακτηριστικώταται ἡσάν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου φωτοψαίει ἐνὸς φαρμακείου, ὅπου οἰνοπωλείου καὶ ἐνὸς βι- σκωπώλειου. Τὰ τρία ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν στοιχεῖα, ὁ κακῶς, ὁ οἶνος καὶ ἡ κίνησις, ἄτινα οὐσῶδεστέρον ἡσθάνθησαν τὸ βῆ- ρος τῶν οικονομικῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως, πῶς καὶ καθῆ- κον αὐτῶν ἐκρίναν νὰ ρῆσσι πῶς — παρ' ὀλίγον ἐγράφομεν κρυσθῆν—ἀγγαλιόσας. Καὶ συγχρόνως νὰ υπενημῆσθαι εἰς τὴν μέλλουσαν κυβερνήσιν διὰ καθῆκον ἔχει καὶ αὐτὴ εἰς ἀναπόθεσιν νὰ ἐπαναφέρει τὸ πρῶτον καθωστῶς. Πρωτο- τυποτάτη ἦτο καὶ ἰλιαν φηιδρά αἰσθημάτων προκάλεσε ἡ ὑπὸ τὰ ἀνάκτορα δι' ἐπανησιακῆς καρτάδας ἐν ἐπικαίρως αὐτοσχεδιασθέντι ἄσματι ἔμετρος, οὕτως εἶπευ, διαδῆλω- σῶν ἄλλ' ἀρ' ἐτέρου ἀμετρον θάψιν προκάλεσε ἡ ὄρα τῆς ταλαίπωρου ἑλληνικῆς σημαίας, ἐνθουσιωδῶς ὑψουμένης καὶ κυματιζούσης ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς τῶν διαδηλωτῶν· μεταμορ- φῶν εἰς κομματοφόρον ἐλὸν ἄκαν τὸ σπῆτὸν σύμβολον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου τὸ ὑπεράνω πλάσας κοινοβουλευτικῆς πλειονότητος καὶ πολιτικῆς διαπάλης.

Ἄλλ' ὄχι μόνον αἱ πολιτικαὶ ἀπόκρηφ, ἀλλὰ καὶ ἡ τε- λευταία Κυριακὴ τῶν θρησκευτικῶν ἀπόκρηφ, καὶ ἰδίως ὁ ἐπιλόγιος τούτων, ἡ καθαρὰ Δευτέρη, ἐωρτάσθησαν μετ' ἐξῆ- γου ζωηρότητος καὶ ὑπὸ λαμπρῶν ἡλιον. Ἀλλὰ τὸ κυριῶς ἀξίον σημειώσεως εἶνε διὰ ἐπὶ τῇ εὐκαίρῃ τῆς ἐφετινῆς ἐορ- τῆς τῶν κοινούτων ἐνεκαίσιθῃ ἡ νῆα σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαυρελίου, μετὰγούσα τοὺς φι- λητόρους εἰς τὰ εὐαερα χωρία τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ τῆς Κηφισίας. Πρῶτῃ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀθηναϊκῆς πανηγύρεως, καθ' ἣν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κατοίκων τῆς πρωτεύουσης ἐτίθειτο τέσσαρα ἑκατὸ σιδηροδρομικὰ κέντρα, σημαίνουσα ἀξιοσημειώμενον σταθμῶν ἐν τῇ προόδῳ τῆς συγκοινωνίας παρ' ἡμῖν, ἥτις τόσον ἔτι χωλαίνει, ἀλλὰ καὶ τόσον ὀσημέ- ραι βελτιούται.

Ἐκτὸς τῆς συγκοινωνίας, προόδου πάντοτε δείγμα εἶνε καὶ τὸ ὑπὸ τινος ἐφημερίδος ἀναγγελεθὲν νέον μηχανήμα πρὸς παραγωγήν τοῦ ἐλαίου, ὅπερ ἐφεύρεν ὁ ἐν Πειραιεὶ μηχανι- κὸς κ. Β. Βασιλειάδης τοῦτο μετὰ τῶν δύο ἐσέρων μηχαν- ῶν πρὸς ἀποθέρανσιν τῆς σταφίδος, περὶ ὧν πρό τινος καί- ρου ἐγένετο λόγος ἐν τῷ τύπῳ ἀποτελοῦσιν ἄξιον σημειώ- σεως βιομηχανικὴν ἐργασίαν παρ' ἡμῖν, ἂν καὶ τῶν ἐσέρων ἢ ἐπιτυχία δὲν ἐξηκριθῆσθῃ ἔτι. Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς ἀρθμετὶ πλείστα ὄσα προσόντα τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κ. Βασιλειάδου, ἔξ ὧν διακρίνομεν, ὡς συγκεκριαίοντα τὰ λοιπὰ ὅτι τὸ ἐξυλθιστόμενον ἐλαίον ἔσται ἀρίστης ποιότητος, γεωστικώ- τερον καὶ διαυγέστατον, καὶ προσετὶ εὐκαπῆκτον καθ' ὃ εὐώνον. Εἶνε ἀνυτρίρητος ἡ εὐεργεσία, ἣν δύναται νὰ πα- ρίσχη τοιοῦτον εὐφύει μηχανήμα εἰς τοὺς ἐλαιοκτητῆνας, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐνθα λειτουργοῦσιν ἔτι τὰ πρῶτα καὶ κατὰ τὴν ἐλαιοτριβεῖα. Μόνον τὸ πολυ- σύλλαβον καὶ δυσπρόρετον καὶ δυσσημειώμενον καὶ ἀκαλ- λῆς ὄνομα δι' οὗ ἐβαπτίσθη δὲν εἶνε ἰδιότης συνηγορούσα ὑπὲρ αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐσοτὴν τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν τὸ γυμνάσιον Σῶ- ρου ἐώρασεν ἐπισημῶς τὴν πενηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς συ- στήσεως αὐτοῦ. Τὸ γυμνάσιον Σῶρου εἶνε ἐν τῶν πρῶτων συσταθέντων ἐν Ἑλλάδι γυμνασίων μετὰ τῶν τοῦ Ναυπλίου καὶ τῆς Αἰγίνης, ἥτις ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ δευμνήστου Κυβερ- νήτου διετέλει οὕσα ἡ μητρόπολις τῆς ἐκπαίδευσως. Τὸ νεώτερον τῶν γυμνασίων εἶνε, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τὸ τῆς Ἀμρίσης. Τοιαῦτα πανηγύρεαι, ἐν αἷς ἀνασκοπεῖται ἀπὸ